

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.867 van 18 oktober 2001
in de zaak A. 76.306/IX-795.**

In zake : Frans RUTTENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. FLAMEND,
kantoor houdende te MEISE,
Vilvoordsesteenweg 101

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frans RUTTENS op 13 november 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 19 september 1997 van de commandant van de rijkswacht waarbij hij bij ordemaatregel gemuteerd wordt van de BOB van Hasselt naar de brigade Hasselt;

Gelet op het arrest nr. 72.054 van 26 februari 1998 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur H. COLIN;

Gelet op de beschikking van 19 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. FLAMEND, die verschijnt voor verzoeker, en van commissaris C. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur H. COLIN, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 5 oktober 2000;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 3 september 1969 wordt verzoeker opgenomen in de rijkswachterij; op 26 december 1972 wordt hij benoemd in de graad van wachtmeester en op 26 december 1984 in de graad van eerste wachtmeester. Sedert 10 april 1978 maakt hij deel uit van de BOB Genk. Op 7 november 1994 muteert hij naar de BOB van Hasselt.

1.2. Op 14 maart 1994 wordt verzoeker drie dagen eenvoudig arrest opgelegd met als motivering : "Heeft als lid van de bewakings- en opsporingsbrigade, twee processen-verbaal laattijdig en slechts na verloop van meer dan twaalf maanden overgemaakt aan het parket".

1.3. Op 6 mei 1996 richt de officier gerechtelijke dienst van het rijkswachterijdistrict Hasselt een brief aan de procureur des Konings te Hasselt in verband met de wijze waarop de ploeg "technische vaststellingen" van de BOB Hasselt, bestaande uit verzoeker en een collega, zich van zijn taak heeft gekweten naar aanleiding van een schietpartij op 7 mei 1995 gekend als de "zaak Birinci". Hij vermeldt daarin onder meer :

"(...)

d. Bij nazicht blijkt dat voor de feiten van 7 mei 1995 er :

- foto's werden genomen door de BOB doch dat deze niet werden teruggevonden;
 - op de plaats van de feiten een huls en een kogel werden gevonden. Deze werden door de brigadeleden aangeduid op hun schets. Ze gingen ervan uit dat de BOB deze zou veiligstellen;
 - voor wat de huls en de kogel betreft, er geen veiligheidsstelling is gebeurd door de BOB;
 - door de BOB werd er evenmin een detailschets gemaakt;
 - door de BOB werd een proces-verbaalnummer voorbehouden. Er werd echter geen proces-verbaal van verrichtingen opgesteld. In de dienstschriftboek is vermeld dat er tussen 2115 Hr - 0100 uur werd gewerkt. In principe is het zo dat het oudste BOB lid (Eerste Wachtmeester RUTTENS) verantwoordelijk was voor de opstelling van de stukken.
- e. Bij de verklaring, die Eerste Wachtmeester RUTTENS F. aflegt op 5 april 1996 tegenover ondergetekende, zegt hij dat :
- 'In de leefruimtes was alles wanordelijk, vies en vuil. Voor mij was het niet mogelijk om bijvoorbeeld te gaan zoeken naar vinger- of voetsporen gezien het over-en-weer-geloop van al die mensen en gezien de wanordelijke toestand'.
 - 'Ik heb op mijn beurt foto's genomen van de naderingsplaats (achterkant woning); de achterhall en de keuken waarin de feiten zich hadden voorgedaan'...'Ik maakte alleszins foto's van het aanwezige bloed, het bloedspoor en het braaksel'.
 - 'Ik kan me niet herinneren dat er sprake is geweest van een kogel of een huls; ik heb alleszins van niemand de opdracht gekregen om een kogel of een huls mee te nemen. Waarschijnlijk werd dit van mij verondersteld omdat ik werd bijgeroepen voor technische vaststellingen'.
 - 'Ik heb ook logischerwijze noch de kogel, noch de huls neergelegd ter labo of ter griffie'.
 - 'Ik ben achteraf nooit in het bezit gekomen van de desbetreffende foto's, anders had ik zeker een proces-verbaal opgemaakt'.
 - 'Een schets werd door ons niet gemaakt omdat de brigade reeds een schets gemaakt had'.

f. Conclusie

Voor deze zaak kunnen we concluderen dat er een professionele fout werd begaan. Niet alleen werden de sporen verwaarloosd, waardoor het nu materieel onmogelijk wordt om tot vergelijking over te gaan, maar er werd eveneens nagelaten van de nodige processen-verbaal op te maken. Deze zaak is actueel in tuchtbehandeling".

1.4. In een nota van 7 mei 1996 deelt dezelfde officier de feiten mee aan de directeur personeel en logistiek van het rijkswachtdistrict Hasselt.

1.5. Op 23 mei 1996 beveelt de directeur personeel en logistiek van het district Hasselt een vooronderzoek met betrekking tot de feiten die in de nota van 7 mei 1996 aan verzoeker ten laste worden gelegd en vraagt hij aan de procureur des Konings te Hasselt inzage in het gerechtelijk dossier inzake de schietpartij van 7 mei 1995, ten einde ten gronde te kunnen oordelen over de disciplinaire tekortkomingen die verzoeker ten laste worden gelegd.

1.6. Het vooronderzoek wordt afgesloten met een verslag van 24 juni 1996.

1.7. Op 8 juli 1996 deelt de directeur personeel aan de procureur des Konings te Hasselt mee dat hij een tuchtprocedure lastens verzoeker heeft gestart en dat het voor hem van belang is de zienswijze van de gerechtelijke autoriteit te kennen, vermits dit hem zal toelaten de feiten juist te beoordelen en een bijkomend element zal zijn voor de bepaling van het gevolg dat aan de tekortkomingen moet worden gegeven.

De procureur des Konings antwoordt op 8 augustus 1996 het volgende :

"Uit het strafdossier met notitienummer 43.47.100688-95 blijkt dat op 7 mei 1995 leden van de rijkswachtbrigade Houthalen-Helchteren omstreeks 21.10 uur ter plaatse zijn aangekomen.

Het slachtoffer BIRINCI Ahmet werd op dat ogenblik afgevoerd door de dienst 100 naar het ziekenhuis.

Hun eerste vaststellingen en verhoren wezen uit dat BIRINCI Ahmet een schotwonde had opgelopen in zijn rechteronderbeen en dat de vermoedelijke dader, zijn broer Yilmaz, voortvluchtig was.

Omstreeks 22.15 uur werd de Heer Substituut MUYLDERMANS telefonisch ingelicht en deze besliste ondermeer dat de B.O.B. de technische vaststellingen diende te verrichten.

Het aanvankelijk P.V. met notitienummer 43.47.100688-95 van de rijkswacht Houthalen-Helchteren maakt verder melding van het aantreffen in de keuken van een huls en een afgeschoten kogel.

De vindplaats ervan werd aangeduid op een schets die gevoegd werd bij het P.V. .

Bovendien omvat dit P.V. een rubriek 'Technische Vaststellingen' met navolgende tekst : 'Deze worden verricht door de B.O.B. Hasselt alsmede gaan zij over tot inbeslagname van diverse voorwerpen waaronder de huls en de afgeschoten kogel. Hun verrichtingen maken het voorwerp uit van een navolgend proces-verbaal'.

Ik heb in het strafdossier geen proces-verbaal van technische vaststellingen van de B.O.B. Hasselt aangetroffen.

U bevestigt dat er geen proces-verbaal van verrichtingen door de B.O.B. werd opgesteld en dat de huls, de kogel en andere bewijsstukken niet werden inbeslaggenomen door de ploeg van de B.O.B., RUTTENS F. en DE BLIECK P., waarvan eerstgenoemde de leiding en eindverantwoordelijkheid had.

De verklaring van eerste Wachtmeester RUTTENS F. betreffende de vastgestelde tekortkomingen (rubriek e van uw verslag) is totaal ontoereikend. Wanneer er een plas bloed en een bloedspoor wordt aangetroffen mag logischer wijze worden verondersteld dat er een wapen werd gebruikt en dient er onmiddellijk een onderzoek ingesteld naar het wapen en naar sporen om aard van het wapen te bepalen en om het verloop van de feiten te achterhalen.

Ik ben dan ook van oordeel dat eerste Wachtmeester RUTTENS uiterst slordig is tewerkgegaan niet alleen op het ogenblik van de eerste vaststellingen doch ook bij het verder opvolgen van de zaak.

Ingevolge deze ernstige professionele fout kan betrokkene naar mijn oordeel niet langer werkzaam zijn bij de B.O.B.. Naar mijn gevoelens kan hij nog enkel gelast worden met taken van ondergeschikt belang".

1.8. Op 22 augustus 1996 redigeert de directeur personeel en logistiek van het district Hasselt, een "inleidend verslag" waarin hij stelt :

- "a. De feiten zijn duidelijk omschreven in de nota van kennisgeving door Cdt Strauwen aan DPL Dist Hasselt. (Dist N 20/M/Vertr DK 670 dd 07Mei96) Hieruit blijkt dat :
 - betrokkene geen enkel PV van zijn verrichtingen heeft opgesteld;
 - betrokkene foto's genomen heeft doch nadien niet heeft teruggevonden noch overgemaakt aan de Ger Aut;
 - betrokkene het bewijsmateriaal (huls en projectiel) niet heeft in beslag genomen noch heeft neergelegd ter griffie.
- b. De gevolgen van deze nalatigheden worden ernstig, wanneer hierdoor een vergelijkend ballistisch onderzoek in een latere verwante moordzaak onmogelijk wordt.
- c. 1WM RUTTENS geeft de feiten gedeeltelijk toe in een eerste verklaring aan Cdt STRAUWEN.
- d. De Ger Aut tilt zeer zwaar aan deze professionele fout en vraagt dat 1WM RUTTENS verwijderd wordt uit de BOB. Ik overweeg een voorstel tot ontneming van de hoedanigheid van lid van een BOB.
- e. Op 14Mar94 werd betrokkene gestraft met drie dagen eenvoudig arrest voor gelijkaardige feiten (overmaken van twee processen-verbaal na verloop van meer dan twaalf maanden)".

Aan de commandant van de groep Limburg deelt de directeur mee dat hij van oordeel is dat de feiten moeten beteugeld worden met een zwaardere sanctie dan de blaam.

Op grond daarvan besluit de korpscommandant de onderzoeksraad te adieren. Hij stelt voor verzoeker bij tuchtmaatregel voor twee weken op non-activiteit te stellen.

1.9. In de rand van de tuchtprocedure redigeert de directeur personeel ook een "model B" waarin hij, verwijzend naar de redenen vermeld in zijn inleidend verslag, voorstelt om verzoeker enerzijds de hoedanigheid van lid van een BOB te ontnemen en anderzijds hem te muteren bij ordemaatregel naar de brigade Hasselt.

Op 12 september 1996 ondertekent verzoeker dat voorstel voor kennisneming. Hij dient een verweerschrift in en argumenteert daarin dat de aangewreven tekortkomingen moeten gezien worden "in de context van onduidelijke taakafbakening en gebruikte praktijken". Hij is van oordeel dat de voorgestelde maatregel in totale wanverhouding staat tot de vastgestelde fout die hij materieel tot op zekere hoogte niet betwist.

Op 20 september 1996 beslist de directeur personeel en logistiek van de Groep Limburg dat de uitspraak in de tuchtprocedure moet worden afgewacht om daaropvolgend een maatregel van interne orde door te voeren.

De directeur personeel en logistiek van het district Hasselt antwoordt daarop dat de procedure voor de ontneming van de hoedanigheid van lid van een BOB zijn verder verloop kan hebben, vermits er enerzijds in het dossier voldoende elementen aanwezig zijn en het anderzijds aan de autoriteit met beslissingsbevoegdheid behoort haar beslissing al dan niet uit te stellen.

1.10. Op 4 oktober 1996 adviseert de directeur personeel en logistiek van de Groep Limburg "ongunstig" over het voorstel tot ontneming van de hoedanigheid van lid van een BOB en tot mutatie bij ordemaatregel. Dat advies luidt als volgt :

"- De motivering van DPL Dist Hasselt loopt vooruit op een tuchtprocedure die momenteel aan de gang is wegens feiten die rechtstreeks aanleiding zijn tot het opstellen van onderhavig model B.

- Gezien de tuchtrechter gevat werd komt het enkel aan deze toe over de bewijslast te statueren en zich uit te spreken over de ernst van de misdraging. Een reeds a priori uitgesproken oordeel door het parket blijft trouwens enkel informatief en heeft geen enkele bindende waarde.

- Ik verstrek ongunstig advies voor het ontnemen van de hoedanigheid als BOB'er vooraleer de tuchtprocedure is afgehandeld".

1.11. Op 18 oktober 1996 besluit de commandant van de Rijkswacht het volgende :

"Aangezien uit de brief van de Heer Procureur des Konings te Hasselt blijkt dat 1WM RUTTENS als lid van de BOB niet meer over het nodige vertrouwen van de gerechtelijke overheid beschikt;

aangezien 1WM RUTTENS wegens de in de brief van de Heer Procureur des Konings vermelde feiten het voorwerp uitmaakt van een tuchtonderzoek; dat in deze een mutatie bij ordemaatregel met bewarend karakter dan ook aangewezen is;

wordt 1WM RUTTENS op 23 okt 96 in het belang van de dienst (...) te bewarenden titel bij ordemaatregel gemuteerd naar de Bde Hasselt.

4. Deze maatregel van inwendige orde loopt in niets vooruit op de beslissingen die eventueel op tuchtrechtelijk vlak zouden kunnen worden genomen".

1.12. Op 12 december 1996 brengt de onderzoeksraad advies uit. Daarin wordt overwogen dat verzoeker wel nalatig is geweest bij het opvolgen van het fotodossier, dat hij geen proces-verbaal opstelde en dat in die zin de feiten bewezen zijn, maar dat dergelijk tuchtvergriep niet zwaarwichtig is, vermits de gegevens van het dossier niet toelaten om met voldoende zekerheid te besluiten dat het

onzorgvuldig handelen als een grove slordigheid moet omschreven worden. Het strafvoorstel van de korpscommandant wordt niet gevolgd. Voorgesteld wordt verzoeker te straffen met een inhouding van de bezoldiging voor vier uren.

Wat betreft de maatregel van inwendige orde adviseert de onderzoeksraad het volgende :

"Overwegende dat de feiten niet zwaarwichtig zijn; dat zelfs Cdt STRAUWEN het moeilijk heeft om een periode te bepalen gedurende dewelke de hoedanigheid BOB moet afgenomen worden (zie punt 9 van het pv van hoorzitting);
dat 1WM RUTTENS nog 6 maanden dienst deed als BOB na de kennisneming van de feiten zonder blijkbaar enige spontane afkeuring van de gerechtelijke overheden;
dat derhalve noch het gedrag, noch het rendement, noch de geschiktheid van 1WM RUTTENS aanleiding kunnen zijn om de hoedanigheid BOB te ontnemen;
dat de motivering van de korpscommandant onvoldoende is in het licht van de argumenten van de verdediging en het getuigenis van Kapt BOEL (zie pv van de hoorzitting) alsook van de overwegingen van onderhavig advies;
dat geen inzetverbod voorgesteld wordt;
dat er derhalve geen enkel argument is om de hoedanigheid van lid BOB te ontnemen;
oordeelt de Raad, bij stemming, dat de mutatie ter bewarende titel NIET moet in stand gehouden worden als definitieve maatregel".

1.13. Op tuchtrechtelijk vlak volgt de minister van Binnenlandse Zaken het voorstel van de onderzoeksraad niet. Hij besluit op 12 mei 1997 om aan verzoeker de tuchtstraf van de non-activiteit van één week op te leggen.

1.14. Op 11 februari 1997 zendt de directeur personeel van de rijkswacht een nota aan de commandant van het district Hasselt, waarin, in naam van de commandant van de rijkswacht, wordt meegedeeld dat hij zinnens is om verzoeker definitief in te zetten in de brigade Hasselt.

In de nota wordt het volgende gesteld :

"1. Op 05Dec96 verscheen 1WM RUTTENS in het raam van een tuchtonderzoek voor de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad. Door deze raad werden de volgende feiten als bewezen beschouwd en ten laste gelegd aan betrokkene :
'1WM RUTTENS heeft hij als personeelslid van de bewakings- en opsporingsbrigade Hasselt, naar aanleiding van een ernstig crimineel feit op 7 mei 1995 en gelast met de terplaatsebegeving met opdracht om technische vaststellingen te verrichten, opdracht ter plaatse bevestigd en gespecificeerd door de leidinggevende OGP, deze onvoldoende uitgevoerd en geen proces-verbaal opgesteld, zodat hij op zijn minst blijk gaf van slordigheid'.

2. Op 23Okt96 werd 1WM RUTTENS (...) in het belang van de dienst te bewarenden titel bij ordemaatregel gemuteerd van de BOB Hasselt naar de Bde Hasselt.
3. Gelet op de door de Nederlandstalige kamer van de onderzoeksraad bewezen geachte en aan 1WM RUTTENS ten laste gelegde feiten; gelet op de brief van de Heer Procureur des Konings te Hasselt van 08Aug96 waaruit blijkt dat 1WM RUTTENS als lid van de BOB niet meer over het nodige vertrouwen van die gerechtelijke overheid beschikt; gelet op de brief van de Heer Procureur des Konings te Hasselt van 02Okt96 gericht aan de directeur van het personeel en de logistiek van de groep Limburg waarin werd gesteld dat de inhoud van zijn advies van 08Aug96 door hem op een onafhankelijke wijze en zonder enige beïnvloeding van buitenuit werd geformuleerd en hij nog steeds volledig achter de inhoud van zijn advies staat; dat niettegenstaande de raad adviseerde dat in hoofde van 1WM RUTTENS de hoedanigheid van lid BOB niet dient te worden ontnomen en dat de mutatie te bewarenden titel naar de Bde Hasselt niet moet in stand worden gehouden, de administratieve overheid evenwel rekening dient te houden met de houding van de plaatselijke gerechtelijke autoriteiten ten aanzien van een personeelslid van de rijkswacht; aangezien 1WM RUTTENS reeds op 14Mar94 werd gestraft, meer bepaald wegens als lid van een BOB, twee processen-verbaal laattijdig en slechts na verloop van meer dan twaalf maanden te hebben overgezonden aan het parket; dat hieruit dient te worden besloten, dat betrokkene zich in staat van herhaling bevindt en derhalve zijn toevertrouwde taken niet naar behoren uitvoert; dat wat de correcte uitvoering van gerechtelijke taken betreft, er in hoofde van een lid BOB hieromtrent geen minste twijfel mag bestaan; dat hij derhalve thans niet meer de voorwaarden vervult om zijn ambt bij de BOB te bekleden; was de CGd van zins om (betrokkene) definitief in te zetten in de Bde Hasselt (...)"

In zijn verweerschrift wijst verzoeker er onder meer op dat de korpscommandant in zijn adiëringsverslag de tenlasteleggingen veeleer als een slordigheid dan als moedwil heeft gekwalificeerd en dat de onderzoeksraad de feiten als niet-zwaarwichtig heeft aangemerkt zodat het passend zou zijn de maatregel van inwendige orde "te beoordelen rekening houdend met het determinerend advies van de onderzoeksraad", en aldus het advies van de procureur des Konings, dat steunde op de vaststelling dat hij "uiterst slordig" was tewerkgegaan, te relativeren.

1.15. Op 14 april 1997 bevestigt de directeur van het personeel van de rijkswacht zijn beslissing om verzoeker bij ordemaatregel naar de brigade Hasselt te muteren. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde verweermiddelen, wordt in de nota vermeld dat deze niet van aard zijn de in de nota van 11 februari 1997 opgenomen motieven in vraag te stellen, vermits de commandant van de Rijkswacht zich niet alleen steunt op de brieven van de procureur des Konings maar ook op het

recidive karakter van de door verzoeker gepleegde feiten, waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker de hem toevertrouwde taken niet naar behoren uitvoert, wat van een lid van een BOB niet mag worden geduld. Verzoeker dient tegen die beslissing een annulatieberoep en een vordering tot schorsing in (de zaak G/A. 74.685/IX-159).

1.16. Op 19 september 1997 neemt de commandant van de rijkswacht het volgende besluit :

"(...)

5 Gelet op wat voorafgaat, besliste ik de mutatie bij ordemaatregel van 1WM RUTTENS naar de Bde Hasselt te bevestigen en werd wat de berekening van de aanwezigheidstermijn in de Bde Hasselt betrof, de datum van 23Okt96 in aanmerking genomen.

6 Ik trek de beslissing van 14Apr97 houdende de bevestiging van de mutatie van 1WM RUTTENS bij ordemaatregel naar de Bde Hasselt en gematerialiseerd door de nota Nr D PB/ALVL/536-DK 671 en ondertekend in mijn naam door Kol Jur A. DUCHATELET, in.

7 Wegens dezelfde redenen als deze aangevoerd in de nota (van 11 februari 1997) beslis ik tot een nieuwe mutatie van 1WM RUTTENS bij ordemaatregel naar de Bde Hasselt".

Dit is de bestreden beslissing.

Als gevolg van de intrekking van het besluit van 14 april 1997, verwerpt de Raad van State bij arrest nr. 68.910 van 16 oktober 1997 het sub 1.15. vermelde annulatieberoep.

1.17. Met een brief van 9 juni 2000 deelt de verwerende partij aan de Raad van State de volgende stukken mede :

- een brief van 24 maart 1999 van de procureur des Konings te Hasselt waaruit blijkt dat deze niet langer bezwaar maakt tegen de inzet van verzoeker bij de BOB.
- een nota van 7 september 1999 waarbij de directeur van het personeel besluit verzoeker met ingang van 13 september 1999 over te plaatsen naar de BOB te Genk. Verzoeker had zich reeds op 30 augustus 1999 akkoord verklaard met dat voorstel.

2.1. Overwegende dat, rekening houdend met de sub 1.17. vermelde wijzigingen in de situatie van verzoeker, de vraag rijst naar het nog voorhanden zijnde actueel belang bij het beroep; dat de raadvrouw van verzoeker, dienaangaande door de auditeur-verslaggever om uitleg gevraagd, dat belang nog aanwezig acht enerzijds op het materiële vlak aangezien verzoeker gedurende de periode die hij in de brigade Hasselt ingedeeld was niet heeft kunnen genieten van

de premie-BOB -ongeveer 11.000 BEF per maand- en anderzijds op het morele vlak ten eerste omdat zijn individuele steekkaart nog altijd vermeldt dat hij vanaf 23 oktober 1996 bij ordemaatregel gemuteerd is, ten tweede omdat zijn plaatsaanvraag van 26 april 1999, waarbij hij als zijn eerste keuze de BOB van Hasselt had aangewezen, gebotst is op een negatief advies dat hoofdzakelijk gesteund was op een inzetverbod in BOB-eenheden binnen het gerechtelijk arrondissement Hasselt terwijl dat inzetverbod precies het voorwerp uitmaakt van het onderhavige geding en ten derde omdat het hiervoor vermelde negatief advies van de directeur-personeel, waarvan altijd wel iets zal overblijven, het voor hem bijna onmogelijk maakt om binnen het arrondissement Hasselt nog naar de BOB te muteren, hoewel zulks, rekening houdend met zijn woonplaats te Hasselt, nochtans voor hem een voordeel zou uitmaken;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij het actueel belang van verzoeker niet betwist; dat de bestreden mutatie bij ordemaatregel -een maatregel die steun vindt in het reglement van inwendige orde van 8 juni 1994- weliswaar volledig uitgewerkt is doordat verzoeker nu, met zijn instemming, tewerkgesteld is in de BOB van Genk maar dat de door verzoeker voorgelegde documenten aantonen dat die tewerkstelling slechts de tweede keuze van verzoeker was aangezien de eenheidscommandant aan zijn eerste keuze, de BOB van Hasselt, een negatief advies had voorbehouden; dat in die zin de instemming van verzoeker met zijn nieuwe tewerkstelling hem niet het belang ontnemt bij de vernietiging van zijn mutatie bij ordemaatregel naar de brigade Hasselt;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van "de algemene rechtsbeginselen en in het bijzonder dit van de redelijkheid, met inbegrip van de redelijke termijn, en de zorgvuldigheid alsmede schending van de motiveringsplicht", onder meer doordat de feiten waarop het bestreden besluit steunt niet bestaan; dat hij ter zake de volgende argumentatie ontwikkelt : het bestreden besluit steunt op drie motieven, ten eerste dat de onderzoeksraad hem ten laste heeft gelegd dat hij op 7 mei 1995, belast met het verrichten van technische vaststellingen op de plaats van een misdrijf, die technische vaststellingen op onvoldoende wijze heeft uitgevoerd en dat hij geen proces-verbaal van die vaststellingen heeft opgesteld zodat hij op zijn minst blijk heeft gegeven van slordigheid, ten tweede dat hij niet meer over het nodige vertrouwen van de gerechtelijke overheid beschikt en ten derde dat hij zich in staat van herhaling bevindt en derhalve de hem toevertrouwde taken niet naar behoren uitvoert terwijl

een BOB-lid zijn taak correct moet uitvoeren; de eerste twee motieven zijn evenwel onjuist en het derde motief moet sterk genuanceerd worden; het eerste motief is onjuist want de onderzoeksraad heeft het tuchtfeit heromschreven als nalatigheid bij het opvolgen van het fotodossier in de betreffende zaak en het niet-opstellen van een proces-verbaal; het tweede motief is onjuist want het steunt op de brief van 8 augustus 1996 van de procureur des Konings te Hasselt maar de omstandigheden waarin de rijkswacht die brief heeft verkregen zijn bijzonder en getuigen van weinig ernst -de brief is het eindresultaat van een onderhoud met en een schrijven van 6 mei 1996 van commandant STRAUWEN aan de procureur waarin hij een persoonlijke versie geeft van de gebeurtenissen uit mei 1995, en van een herinnering, op 8 juli 1996 verzonden door commandant VERMEIRE waarin deze gewag maakt van een tuchtonderzoek tegen verzoeker, en dat terwijl hij al die tijd gewoon in de BOB van Hasselt is blijven doorwerken zonder enige moeilijkheid met de procureur of andere gerechtelijke overheden-, de onderzoeksraad heeft ter zake reeds gesteld dat het niet ernstig is dat de rijkswacht, zonder een volledig onderzoek betreffende de verantwoordelijkheden van alle betrokkenen, zich onmiddellijk tegenover de procureur gaat beklagen over een professionele fout die verzoeker zou begaan hebben en toch wordt diezelfde brief van 8 augustus 1996 ingeroepen om te stellen dat verzoeker het vertrouwen van de gerechtelijke overheid niet meer geniet, zonder dat de procureur in de gelegenheid is geweest om zijn conclusie te herzien in het licht van het tuchtonderzoek waarin zowel de feiten als de verantwoordelijkheden van verzoeker serieus genuanceerd werden; daarenboven toont de praktijk aan dat hij wel degelijk het vertrouwen van de gerechtelijke overheden behouden heeft aangezien hij na het bekend worden op 4 april 1996 van zijn zogenaamde tekorten, nog tot 28 oktober 1996 in de BOB van Hasselt is blijven werken, hij zelfs de laatste dagen nog belangrijke contacten heeft gehad en hij ook in zijn nieuwe opdracht nog contacten heeft met de gerechtelijke overheden; het derde motief moet "zeer genuanceerd worden" want hij is wel gestraft voor twee niet-zwaarwichtige fouten, maar hij heeft sindsdien uiterst goede evaluaties gekregen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt : de onderzoeksraad heeft de feiten die tegen verzoeker waren ingebracht, te weten het niet opstellen van een proces-verbaal en het nalatig zijn bij het opvolgen van het fotodossier, verfijnd; in ieder geval blijft het niet-opstellen van een proces-verbaal overeind, dat tuchtfeit is door de onderzoeksraad bewezen verklaard en verzoeker heeft de tuchtinbreuken nooit betwist; de brieven van de procureur des Konings zijn wel degelijk op ernstige wijze en in alle objectiviteit tot stand gekomen

en dat verzoeker voort is kunnen blijven werken volgt uit het feit dat het bestuur zorgvuldig de gegevens van de zaak heeft onderzocht;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat de verwerende partij zich nooit de moeite heeft getroost om het volledig en genuanceerd verslag van de onderzoeksraad aan de procureur des Konings over te maken opdat die zich met kennis van zaken een oordeel zou kunnen vormen over de verwijten die de verwerende partij aan hem toezond; dat hij voorts benadrukt dat de procureur zich heeft moeten behelpen met enkele fragmenten uit het onderzoek, te weten het aanvankelijk proces-verbaal en de letterlijke weergave van enkele passages uit zijn verhoor;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker betwist dat de verwerende partij de door haar aangevoerde gegevens waarop zij het bestreden besluit heeft gesteund, als vaststaand en correct kon beschouwen; dat de Raad van State aldus moet nagaan of de in aanmerking genomen motieven het bestreden besluit in feite en in rechte kunnen dragen; dat, in de mate dat de verwerende partij daarbij gesteund heeft op een beslissing van een andere overheid, dat onderzoek gericht moet worden op de vraag of die overheid over correcte gegevens beschikte die haar toelieten met volledige kennis van zaken een standpunt in te nemen;

Overwegende dat de verwerende partij bij het treffen van het bestreden besluit decisief belang heeft gehecht aan de opstelling van de procureur des Konings te Hasselt; dat de verwerende partij gewis ook de maatregel heeft gesteund op de staat van herhaling waarin verzoeker zich volgens haar bevond, maar dat, blijkens de termen van het bestreden besluit, dat motief een plaats heeft gekregen naast het motief dat verwijst naar het standpunt van de procureur des Konings zodat beide motieven tezamen de beslissing onderbouwen; dat de onwettigheid van een van die dragende motieven het gehele besluit vitieert; dat daarentegen, waar verzoeker in de verwijzing naar de aan de onderzoeksraad voorgelegde tenlastelegging een afzonderlijk motief van het bestreden besluit ontwaart, de vaststelling zich opdringt dat die verwijzing veeleer betrekking heeft op het feitelijk kader waarop de twee voormelde motieven betrokken moeten worden en er aldus mee verbonden is;

3.4.2. Overwegende dat de procureur in zijn brief van 8 augustus 1996, die verwijst naar zijn persoonlijke vaststellingen op grond van het strafdossier en het

verslag van 6 mei 1996 van de officier gerechtelijke dienst van het rijkswachtdistrict Hasselt, gesteld heeft dat verzoeker geen toereikende verklaring kon verschaffen voor zijn handelwijze in de zaak Birinci -hij achtte het onvergeeflijk dat er geen onmiddellijk onderzoek naar een wapen en naar sporen was ingesteld-, dat verzoeker dus "uiterst slordig is tewerkgegaan", ook in de verdere opvolging van de zaak, en dat hij, daarmee de conclusie van het verslag van 6 mei 1996 bijvallend, "een ernstige professionele fout" heeft begaan die hem niet langer geschikt maakte om bij de BOB te werken; dat de procureur des Konings in zijn brief van 2 oktober 1996 de inhoud van dat advies bevestigd heeft met de mededeling dat er geen beïnvloeding van buitenuit mee aan de oorsprong ligt; dat dat advies dan voor de verwerende partij reden is geweest om voorbij te gaan aan het advies van de onderzoeksraad om de mutatie bij ordemaatregel, die als bewarende maatregel aan verzoeker was opgelegd, niet te bestendigen;

3.4.3. Overwegende dat, tussen de mededeling van 8 augustus 1996 van de procureur des Konings en het bestreden besluit, waarvan de motieven op 11 februari 1997 zijn geformuleerd, de verwerende partij een tuchtsanctie tegen verzoeker heeft gevoerd; dat, naar blijkt uit de gegevens van het administratief dossier, de korpsoverste in zijn verslag van 22 oktober 1996 tot adiëring van de onderzoeksraad besloten heeft dat verzoeker, door onzorgvuldig handelen, een "grove slordigheid" had begaan maar zonder moedwil en dat de feiten "betrekkelijk ernstig" maar "niet bijzonder ernstig" waren, hetgeen reeds heel wat genuanceerder is dan de conclusie die de procureur uit het verslag van 6 mei 1996 heeft gehaald; dat voorts de onderzoeksraad in zijn vergadering van 12 december 1996 het voorstel van de korpscommandant om de maatregel van interne orde te bestendigen uitvoerig besproken heeft, dat hij inzonderheid met inachtneming van de interne reglementen die de gezagsuitoefening binnen de rijkswacht en de BOB regelen, tot het besluit gekomen is dat het voorstel van de korpscommandant niet kon gevolgd worden omdat, onder meer wegens bestaande onduidelijkheden in de desbetreffende instructies, verzoeker van zijn meerderen ter plaatse duidelijke instructies had mogen verwachten en omdat het onderzoek ter zitting ook aangetoond had dat de kapitein, verantwoordelijk voor de hormonenbestrijding, "positieve ervaringen" had met verzoeker;

3.4.4. Overwegende dat de verwerende partij niet aantoont dat zij de procureur des Konings in kennis heeft gesteld van de resultaten van de onderzoeken die gebeurd zijn na de redactie van het verslag van 6 mei 1996

waarop de procureur des Konings zich gesteund heeft om de misdraging van verzoeker als een "ernstige professionele fout" aan te merken; dat uit de stukken van het dossier ook niet blijkt dat de procureur des Konings de aangelegenheid op eigen initiatief nader onderzocht heeft en zijn oorspronkelijk advies van 8 augustus 1996 herdacht heeft in functie van de nadien bekend geraakte gegevens;

Overwegende aldus, dat de vaststelling zich opdringt dat het standpunt van de procureur des Konings waarmee de commandant van de rijkswacht bij zijn besluitvorming rekening heeft gehouden, steunt op gegevens die op grond van later onderzoek een andere, meer genuanceerde en voor verzoeker gunstig uitvallende, benadering noodzaakten en in die zin onzeker zijn; dat de verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld door bij het treffen van het bestreden besluit alle gewicht te geven aan de op voorbijgestreefde gegevens steunende opinie van de procureur des Koning en die opinie te laten prevaleren op het advies van de onderzoeksraad; dat in die zin het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 19 september 1997 van de commandant van de rijkswacht waarbij Frans RUTTENS bij ordemaatregel gemuteerd wordt van de BOB van Hasselt naar de brigade Hasselt.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien oktober 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.